

DECEMBER 2007-NR.19

SECRETARIAAT:
FLORALIALAAN 46,
1402 NL BUSSUM

POSTBANK:
4550697
TE UTRECHT

E-MAIL:
info@marjoleinroskamfonds.nl
WEBSITE:
www.marjoleinroskamfonds.nl

WAT HADDEN WE U IN deze nieuwsbrief graag foto's willen laten zien van de containers die Etafeni van uw geld heeft gekocht. U als donateur, de Montessori-school waar Marjolein op gezeten heeft en die zoveel geld heeft opgehaald, de Van Gelder Groep BV, u die 't allemaal heeft mogelijk gemaakt dat de moeders van Etafeni containers konden kopen om de kinderen beter te kunnen opvangen. Geen foto's wil niet zeggen, geen containers. Die komen er wel, maar die zijn er nog niet. Dat moet ik uitleggen.

De organisatie bij Etafeni is veranderd. Jarenlang hebben de moeders ons trouw verslag gedaan van wat er met uw geld gebeurde. Een verslag in woord en beeld. Jarenlang hebben we eerst hun plannen kunnen goedkeuren voor we geld overmaakten en konden we ons er later zelf van overtuigen dat de plannen ook inderdaad uitgevoerd waren. Maar nu de organisatie een andere is, andere moeders aan het hoofd staan, sister Katrina met wie we veel contact hadden maar die nu zijdelings betrokken is bij Etafeni, komen die verslagen er niet. En het geld wordt niet gebruikt. Het staat nog steeds op de bank.

We hebben advies gevraagd aan Wilde Ganzen en het is echt fantastisch hoe W.G. ons geholpen heeft. Karen James, de adviseur van W.G. in Zuidelijk Afrika is op kosten van Wilde Ganzen naar de moeders gegaan, heeft overlegd en ze kwam tot de

conclusie dat de goede wil er is, maar dat iedereen moet wennen aan de andere situatie. De angst om fouten te maken is groot en het nemen van beslissingen is daarom niet eenvoudig. Vandaar dat het geld nog niet van de bank

Marjolein

is gehaald, vandaar dat de containers nog niet zijn aangeschaft.

Karen James gaat nu samen met sister Katrina zorgen dat het geld besteed gaat worden zoals Etafeni dat graag wil. Containers om de kinderen beter te kunnen opvangen, veiliger, hygiënischer en prettiger.

We hebben dankzij uw steun nog meer geld op de bank staan en we zijn nu op zoek naar nieuwe projecten. En u weet dat het Marjolein Roskam Fonds altijd heel zorgvuldig te werk gaat en dat doen we ook nu. We blijven ons principe trouw dat we kiezen voor projecten met Marjolein in onze gedachten. Waar zou zij hebben willen werken, voor wie zou zij het leven iets minder moeilijk hebben willen maken. Voor wie zou zij zich hebben ingezet om meer mogelijkheden te creëren in een omgeving waar dat allesbehalve vanzelf-

sprekend is. Dat neemt tijd en die willen we ook nemen. Concrete plannen hebben we dus nog niet. Als we die hebben leggen we die voor aan Wilde Ganzen en aan u.

We hopen dat u ons blijft steunen, zonder u zijn we niets. Dank en al het goede, deze dagen en daarna.

Maartje van Weegen
Voorzitter Marjolein Roskam Fonds

BEZOEK AAN 'FARM SCHOOLS' IN DE PROVINCIE MPUMALANGA

Begin december heeft onze penningmeester, Martin Jansen, tijdens zijn vakantie in Zuid-Afrika een bezoek gebracht aan de vier 'Farm Schools' die het Marjolein Roskam Fonds de afgelopen jaren twee maal financiële hulp heeft geboden. Hieronder volgt een kort verslag van zijn bevindingen.

'Farm Schools' zijn lagere scholen gevestigd op het terrein van een boerderij, en in eerste instantie bedoeld voor de kinderen van de landarbeiders. In Mpumalanga hebben vier van dit soort scholen hun krachten gebundeld in de 'Zuidvaal Farm School Cluster', dat wil zeggen dat ze vallen onder een Raad van Toezicht waarin zowel enkele eigenaren van boerenbedrijven zitting hebben als mensen afkomstig uit verschillende maatschappelijke partijen zoals de politie, de gezondheidszorg, het onderwijs en de provinciale afdeling van

sociale zaken. Het samenwerken in een cluster werkt erg goed. Alle scholen hadden een paar jaar geleden dezelfde uitgangspositie, nu kun je zien dat de scholen met de

Klaslokaal in Rietspruit lagere school

meest betrokken, creatieve en enthousiaste leerkrachten een goed begin hebben gemaakt met het aanpakken van de meest nijpende problemen. De andere scholen kunnen daar een voorbeeld aan nemen en zien wat er allemaal wel

Opslag lesmateriaal in klaslokaal Sangqotho

mogelijk is. Bovendien kunnen de leerkrachten van de verschillende scholen elkaar ondersteunen.

Alle scholen gaven aan zeer dankbaar te zijn voor de bijdragen van het Marjolein Roskam Fonds. Ze hebben een computer, een printer,

een faxmachine en twee kopieermachines aangeschaft. Tot voor kort werd al het lesmateriaal met de hand gemaakt en kon niet vermenigvuldigd worden. De aangeschafte apparaten worden door de vier scholen gedeeld

Afscheidsboodschap einde schooljaar Rietspruita

en intensief gebruikt. Het verlicht het zware werk van de leerkrachten en verbetert het niveau van onderwijs. Ook is er bouw materiaal gekocht voor een apart lokaal waar alle apparatuur kan worden ondergebracht en door leerkrachten en leerlingen kan worden gebruikt.

De bezoeken aan de vier scholen zijn op zijn minst confronterend te noemen. Er is een gebrek aan zowat alles. Maar één school heeft beschikking over elektriciteit. Geen van de scholen heeft stromend water. Het aantal leerlingen varieert van vijfennegentig tot zo'n driehonderd. Sommige klassen moeten tot tachtig leerlingen huisvesten, vaak meerdere schooljaren in een lokaal. De leerkracht geeft het ene schooljaar opdrachten terwijl het andere schooljaar les krijgt.

Waar de scholen over beschikken beperkt zich

vaak tot enkele leslokalen, een basispakket met schoolbenodigdheden en enkele schoolboeken. Voor de rest moeten de leraren zelf maar improviseren. Alle scholen klagen uiteraard over het ontbreken van elektriciteit,

Sangqotho lagere school

stromend water en gebrek aan voldoende sanitaire voorzieningen. Een school met zo'n honderdvijftig leerlingen heeft maar drie w.c.'s, ergens in het veld, zonder stromend water. Je kunt het je haast niet voorstellen.

De Raad van Toezicht van de Farm School cluster heeft gevraagd of ze ook in de toekomst een beroep mogen doen op steun van het Marjolein Roskam Fonds. Op onze eerstvolgende vergadering zullen wij, naar aanleiding van het reisverslag van Martin Jansen, over dit verzoek discussiëren.

EEN ONTROEREND GEBAAAR

Suzanne Kopaszewski, een dierbare vriendin van ons, overleed vrij plotseling in mei van dit jaar. Suzanne en haar man Marcel waren van burens heel goede vrienden van ons geworden. Suzanne was eigenlijk nooit ziek, tot

ze begin dit jaar eerst last kreeg van haar rug en toen van haar knie. De diagnose was verpletterend, ze bleek een ongeneeslijke en kwaadaardige vorm van kanker te hebben en had nog maar een beperkte tijd te leven. Negen weken lang heeft Suzanne gevochten om van die korte periode het beste

Suzanne Kopaszewski

te maken, maar de tumoren trokken zich daar niets van aan en gingen door met hun verwoestende werk in haar lichaam. Tot ze de strijd wel op moest geven.

Een paar dagen voor haar overlijden had Suzanne tegen Marcel gezegd dat ze geen bloemen op haar crematie wilde. Mensen die toch graag hun betrokkenheid wilden tonen, konden in plaats van bloemen een bedrag geven aan het Marjolein Roskam Fonds. Dit laatste gebaar van Suzanne heeft ons zowel verast als zeer geroerd. Marcel en Suzanne hebben Marjolein niet gekend, onze vriendschap ontstond na haar overlijden.

Maar in onze gesprekken kwam Marjolein vaak voor en de opzet en doelstelling van het Marjolein Roskam Fonds sprak hen zeer aan. Ze werden trouwe donateurs van het Fonds.

De mensen reageerden spontaan op Suzanne's verzoek, in totaal werd er € 1.500,-

eigen plekje gekregen binnenin mij, een plekje van mij en Marjolein. Dat gevoel zou ik niet meer kwijt willen, het hoort bij mij. Onze vriend Marcel heeft die lange en moeizame weg nog te gaan, waarbij het gemis van je dierbare zijn schaduw werpt over alles wat je doet of meemaakt.

Marcel Kopaszewski overhandigt Maartje van Weegen de enveloppe met het eindbedrag

gestort. Marcel heeft dit bedrag zelf nog aangevuld tot € 2.000,-. Opnieuw zo'n gebaar waar je stil van wordt. Het spreekt vanzelf dat het bestuur van het Fonds met zorg een speciale bestemming voor deze gift zal uitzoeken. We zullen u daar tzt over berichten.

Er wordt wel eens gezegd dat tijd alle wonden heelt. Uit eigen ervaring weet ik dat dit niet waar is. Volgend jaar is het 15 jaar geleden dat Marjolein overleed en praktisch dagelijks is ze even in mijn gedachten. De scherpe kantjes van het verdriet om haar zijn er inmiddels wel vanaf geslepen, het heeft een

Na het overlijden van Marjolein kregen we een brief van een vriend, die daarin o.m. schreef: 'Op een gegeven moment huppelt het verdriet als een hondje met je mee.' Aanvankelijk vond ik dat maar een rare uitspraak, maar er zit zoveel waarheid in die vergelijking. Ik hoop van ganser harte dat Marcel dit na verloop van tijd ook zo zal ervaren.

Annelies Roskam

HET BESTUUR VAN HET Marjolein Roskam Fonds wenst u gezellige kerstdagen en veel geluk en gezondheid in 2008!